

idet der i 1942 kun er forekommet 48 Tilfælde mod ca. 280 aarlig i den nævnte Femaarsperiode. Da Difteritilfældene i hele Landet samtidig er steget fra gennemsnitlig ca. 1 000 Tilfælde aarlig i Femaaret 1937—1941 til 1661 i 1942, maa det antages, at *Sygdommens stærke Tilbagegang i København for en stor Dels Vedkommende skyldes Vaccinationen*, og at man ved en almindelig gennemført Vaccinationsordning for hele Landets Vedkommende vil kunne trænge denne Sygdom meget stærkt tilbage. Dette vil være af den største Betydning, da 7,5—25,2 pCt. af alle Dødsfald i Aarene fra 1920 til 1937 blandt københavnske Børn i Alderen 2 til 14 Aar skyldtes Difteri. Hertil kommer, at Difteripatienter hyppigt faar Følgesygdomme, og at Behandlingen paa Sygehus af Patienterne og de Foranstaltninger, der i øvrigt træffes for at hindre, at disse udbreder Smitten, koster Samfundet store Beløb.

Det ligger i Sagens Natur, at der ikke kan siges noget sikkert med Hensyn til Størrelsen af de med Gennemførelsen af nærværende Lovforslag forbundne *Udgifter*, idet disse vil være ganske afhængige af, i hvilken Udstrækning Ordningen kommer til Udførelse i Kommunerne. Da Staten imidlertid ifølge § 64, Stk. 2, i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg refunderer Kommunerne Udgifterne vedrørende Personer, der er taget under offentlig eller vederlagsfri Behandling efter Lov Nr. 138 af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse, og efter en skønsmæssig Beregning hidtil har haft en gennemsnitlig Udgift paa ca. 450 000 Kr. aarlig alene til Difteribehandlingen, vil der dog som Følge af den forventede Nedgang i Difteritilfældene paa Grund af Vaccinationen blive en betydelig *Besparelse i Behandlingsudgifterne*. Naar først Flertallet af Børnene er vaccineret, vil Vaccinationen af Fødselstilvæksten (ca. 65 000 Børn om Aaret) medføre en Udgift for Staten paa indtil ca. 250 000 Kr.

Sundhedsstyrelsen har udtalt, at det offentlige Sundhæsvæsen ikke bør undlade at gøre Brug af et saa værdifuldt Middel til Bekæmpelse af Difteri, som Vaccinationen har vist sig at være, og har ud fra saavel humane som økonomiske Hensyn stærkt anbefalet, at der indføres en almindelig Vaccinationsordning for hele Landet. Herefter, og da der efter Erfaringerne i vore Nabolande bl. a. paa Grund af de nuværende Forhold maa forventes en betydelig Stigning af Difterien, har Indenrigsministeriet ikke anset det for forsvareligt at udsætte Gennemførelsen af en organiseret, gratis Vaccination mod denne Sygdom.«

I sin Fremsættelsestale oplyste *Indenrigsministeren*, at Udgifterne til Vaccinens Fremstilling androg 1,35 Kr. for